

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Kapitalerstatning, skal først betales efter Krigens eller Krigstilstandens Ophør, hvorefter ogsaa Præmiebetalingen begynder. Der staar da i Lovforslagets § 5, at der skal ydes Forsikringsbidrag, og der er for disse en Maksimumsstørrelse, nemlig 12 Kr. om Aaret for enhver, der er i Forsikringsforbundet, naturligvis ikke dem under 18 Aar, og dette Bidrag kan paalignes i indtil 5 Aar.

Endvidere er der indført en meget afgørende Bestemmelse med Hensyn til de søfarende. For de søfarendes Vedkommende er Stillingen i Dag den, at de, naar de udøver deres Gerning, har følgende Forsikringer: Ulykkesforsikringen efter den almindelige Lovgivning beregnet efter et Maksimum for Indtægt paa 2 100 Kr., endvidere efter Loven af 19. December 1936 et Tillæg regnet efter 1 900 Kr.s Tillæg til de nævnte 2 100 Kr., og endelig en Erstatning paa 10 000 Kr. Ved det Forslag, der foreligger her, hedder det i § 16, at Bestemmelsen i Loven af 19. December 1936 om de 1 900 Kr. bortfalder, og Søfolkene faar i Stedet Ulykkesforsikring efter denne Lovgivning. Det er i een Forstand et Minus for Søfolkene, nemlig derved, at deres Forsikring efter Loven af 19. December betalte de ikke selv, men Rederne; efter det foreliggende Forslag betaler Søfolkene selv Forsikringspræmien. Men det er i en anden Henseende et Plus, idet nemlig den almindelige Ulykkesforsikring kun omfatter Ulykker, der rammer de paagældende, naar de er i deres Erhvervstjeneste, hvorimod denne Ulykkesforsikring omfatter Personerne hele Døgnet rundt, om jeg saa maa sige.

Jeg bør i denne Forbindelse gøre den samme Bemærkning, som jeg gjorde i det andet høje Ting, nemlig den, at det er meget muligt, at jeg i Løbet af kort Tid, om Regeringen giver sin Tilslutning dertil, maa komme til Bevillingsmyndighederne med hele Spørgsmaalet om Rederierhvervet og dets Stilling, idet de meget høje Præmier, som i Dag maa betales i Ulykkesforsikring, er af saadan Karakter, at de nærmest virker prohibitivt paa den Sejlads, som endnu kan finde Sted, og at der da finder Overvejelser Sted i Handelsministeriet om de Foranstaltninger, der skal iværksættes.

For det Tilfælde, at de Ulykker, der skulde hænde som Følge af den Stilling, Landet er inde i, skulde blive meget faa og smaa, vil Forholdet være dette, at vi utvivlsomt vil undlade at sætte dette Forsikringsforbund i Kraft, men i Stedet gaa til Bevillingsmyndighederne og søge deres

Tilslutning til at ordne de Erstatninger, der da skal udredes paa anden Maade.

Dette Lovforslag er, som jeg vist allerede har sagt, udarbejdet af et meget sagkyndigt Udvalg, som vi skylder Tak for dets Arbejde. Det er et Lovforslag, jeg fik overdraget, kan jeg sige, fra min højtærede Forgænger, og jeg er helt overbevist om, at dette vil være Tinget en Borgen for, at det er et godt Lovforslag.

P. Mortensen: I Tilslutning til den udførlige Redegørelse, som den højtærede Handelsminister har fremsat med Hensyn til Lovforslaget, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om ganske enkelte Punkter.

Det er under de forhaandenværende Forhold kun naturligt, at der gennemføres Foranstaltninger, ved hvilke den størst mulige Del af Befolkningen i størst muligt Omfang sikres mod Følger af eventuelle Ulykkestilfælde. Det foreliggende Lovforslag har i Landstinget været underkastet en grundig Behandling og har ogsaa været undergivet Udvalgsbehandling der, og Forslaget er derefter tiltraadt enstemmigt i det andet høje Ting. Jeg ønsker imidlertid dog endnu at fremdrage et enkelt Spørgsmaal, som ganske vist ogsaa har været overvejet i Landstinget, det fremgaar af den Betænkning, som er afgivet af Landstingsudvalget vedrørende Lovforslaget. Det drejer sig om Forsikringens Omfang. Der siges herom i § 2, at forsikret er enhver, der er invalideforsikret efter Folkeforsikringsloven. Det vil altsaa sige, at i alt Fald en Række Medborgere her i Landet, der af en eller anden Grund ikke har kunnet opnaa dansk Indfødsret, ikke er forsikret efter denne Lov. Saadanne Medborgere er vel sygeforsikrede, og de er ogsaa ulykkesforsikrede i Henhold til den almindelige Ulykkesforsikringslov, men de er altsaa ikke krigsulykkeforsikrede, jfr. det foreliggende Lovforslags § 2, idet de som Udlændinge ikke er invalideforsikrede.

Hvis man nu spørger, hvad det er for Folk, det her kan dreje sig om, vil jeg sige, at det kan være Folk, der er født her i Landet, født i Sønderjylland, eller som har levet her i Landet i 20, 30 eller maaske flere Aar, men som af en eller anden Grund ikke har kunnet opnaa Indfødsret, selv om de har gjort sig de mest hæderlige Anstrengelser derfor. Vi har en Række af disse Tilfælde i Sønderjylland, og der findes lignende Tilfælde i hele Landet. Til Landstingsudvalgets Betænkning findes der som Bilag en Erklæring fra den højtærede Handelsminister, i hvilken der gøres opmærksom paa, at man